

Anežka Janátová: Problém rozlišení a přijetí skutečné osobnosti v naší době.

Inspirováno přednáškou Rudolfa Steinera ze dne 11.9.1916 v Dornachu na téma „Goethe hledá hlubiny bytí a světová tajemství prostřednictvím svého 'Fausta'. Luciferský a Ahrimanský svod." (Kniha právě vyšla v českém překladu v nakladatelství Michael. Originál: Erläuterungen zu Goethes Faust. Band I. Faust, der strebende Mensch.)

Tak jako víme, když listy na stromech začnou hýřit podzimními barvami, že záhy tato Venušanská krása znamená Vah v přírodě povadne a začne čas podzimních větrů a plískanic, připravujících ticho zimního sněhu, tak i ten, který se naučil číst ve znameních doby a lidských srdcí mohl s jistotou hovořit o dalším možném vývoji v lidském společenství.

Na obrazech uměleckého Goethova vidění ukázal R. Steiner, jak bude třibena osobnost těch, kteří ve vědomém vývoji musí pokročit dále, aby se cesta, kterou lidstvo musí projít, rozšířila. Když se dnes, oprávněně, ptají ti, kteří hledají důkazy, proč není v Anthroposofii nikdo další, kdo by měl takové jasnozření jako Rudolf Steiner, musíme pokorně odpovědět: "Snažíme se jasně vidět souvislosti příčin a následků, ale celý proces je pro nás dosud velmi složitý, neboť mnoho falešných cest myšlení bylo do nás vloženo už v dětském a školním věku a je těžké je rozlišit a překonat. Ale snažíme se a snad se, s každým, který kus jasnovidných souvislostí objevil, bude dařit jasně vidět stále více." K jasnému vidění je jako 1. předpoklad - chtít jasně vidět.

Všechny ilusorní představy, které nás od jasného vidění odvádějí, můžeme denně slyšet ze sdělovacích prostředků a číst v novinách. Slyšíme argumenty (vedu jednu perlu za všechny) typu "přece nemůžeme zůstat mimo EU, pak bychom byli jako ostrůvek v moři" (například Švýcarsko). Co by se stalo, kdyby v moři nebyly ostrůvky, autor výroku nedomýšlí. Argumentace pravdivá, opřená o dějinné souvislosti, dosud nepadla a pokud padla, neměla jsem tu čest se s ní seznámit.

Další iluzí, nyní už snad je možno hovořit o nedobrému záměru, je označování pojmem "osobnost" kdejakého nešťastníka z řad hudební scény určeného ke konzumu mladých lidí, či různých nešťastníků z kulturní scény, určených ke konzumu iluzí starších ročníků, hledajících stále ještě ideály Řeckého světa - PRAVDU, DOBRO a KRÁSU.

Nu což, v oblasti kultury má vládnout svoboda a nešťastníci píšící, kreslící i hrající sami zmizí, když se naučíme rozlišovat. Tudíž necht' tvoří, alespoň si můžeme cvičit jasné vidění.

Daleko horší je skutečný boj proti skutečným osobnostem. Boj proti osobnostem, které začaly samostatně myslet a jednat. Argumentace proti jejich vidění většinou není vedena argumenty "ad rem" - věcnými a přesvědčivými, ale "ad hominem" k osobnosti. Jeden krásný argument proti osobnosti máme zaznamenaný přímo v evangeliích " Co může dobrého přijít z Nazaréta a " Nikdo není doma prorokem".

Skutečná osobnost má plné vědomí své osobnosti a vynaložila mnoho rozumových, citových a hlavně sil vůle - chtění na to, aby se OSOBNOSTÍ stala. Není to pýcha akomplexovaného nadřazence, ale je to vědomí souvislostí, počátek jasného vědomí a tedy i veliké zodpovědnosti za všechno, co k této i z této osobnosti vychází. Skutečná osobnost, mohu uvést nedávno zesnulého prof. MUDr. Švejcara, se snaží chyby, jichž se dopustila z nedostatku jasného vědomí, skutečně napravit od okamžiku, kdy k jejich pochopení dojde. Tato osobnost prof. Švejcara riskovala i posměch a do pozdního věku jí bylo dopřáno sil, aby napravila umělou výživu miminek prosbami mířenými k ženám: " Maminky kojte, to je to, co se nedá ničím nahradit ". Ke katastrofám s kojením by nemuselo vůbec dojít, kdyby lidé brali vážněji obrazy pohádek, zvláště ruských, v nichž pravý bohatýr je kojen matkou do svého 21. roku a pak jde a draka zarazí do země až po hlavu.

R. Steiner v roce 1916, 11. září říká:

"...požadavkem pátého poatlantského kulturního období bude stále více: zesílení sil osobnosti a její plné uplatnění. Bude zapotřebí - pro ty lidi, kteří by nechtěli zůstat pozadu za vývojem - aby stále silněji a silněji nasazovali svou osobnost i s ohledem na mravní pojetí světa."

Jsme-li ti, kteří vstoupili do Anthroposofické společnosti a máme-li růžovou kartu členství, máme přímo "v popisu práce" na našich osobnostech pracovat. A proto si dovoluji do našich řad položit otázku: CO JE NEJVĚTŠÍ HODNOTOU ANTHROPOSOFIE?

Na otázku mohou odpovědět i ti, kteří růžovou kartu nemají.